1978 செப்டம்பர் 15]

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர்: அவைமுன் உள்ள பிரச்சினை—

''சட்ட மன்றப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட தமிழ்நாடு 1978 ஆம் ஆண்டு மதுவிலக்கு (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 36/1978), நிறைவேற்றப் பட வேண்டும்''.

தீர்மானம், அவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப் பட்டது.

(4) தமிழ்நாடு 1978 ஆம் ஆண்டு, பயிரிடும் குத்தகை தாரர்கள் (வெளியேற்றப் படுவதினின்றும் பாதுகாத்தல்) இரண்டாவது திருத்த சட்ட முன்வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 38/1978),

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம்: மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவரவர்களே,

''சட்டமன்றப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட தமிழ்நாடு 1978 ஆம் ஆண்டு பயிரிடும் குத்தகைதாரர்கள் (வெளியேற்றப் படுவதினின்றும் பாதுகாத்தல்) இரண்டாவது திருத்த சட்ட முன்வடிவு * (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 38/1978) ஆய்விற்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட வேண்டும்''

என்று முன்மொழிகின்றேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர்: முன் மொழியப்பட்ட தீர்மானம்:

''சட்ட மன்றப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட தமிழ்நாடு 1978 ஆம் ஆண்டு பயிரிடும் குத்தகைதாரர்கள் (வெளியேற்றப் படுவதினின்றும் பாதுகாத்தல்) இரண்டாவது திருத்த சட்ட முன்வடிவு சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 38/1978) ஆய்விற்கு எடுத்துக் கொள்ளப்படவேண்டும்.''

THIRU D. V. D'MONTE: Hon. Chairman, I wish to make only one point on this Bill which extends the moratorium for tenants up to 16th January 1979.

திரு. க. இராமமூர்த்தி: பயிரிடும் குத்தகைதாரர்கள் நியாய வாரம் செலுத்துதல் மற்றும் வெளியேற்றப்படுவதினின்றும் பாதுகாத்தல் ஆகிய இரண்டு சட்ட முன்வடிவுகள் வந்திருக்கின்றன, இரண்டும் ஒன்றை ஒன்று சார்ந்தவைதான். ஆகவே பொதுவான விவாதமாக வைத்துக்கொள்ளலாம் என்கின்ற என் கருத்தினைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகின்றேன்.

---

* 631-ம் பக்கங்களில் இணைப்பு IV ஆக அச்சிடப்பட்டுள்ளது.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர்: இரண்டுக்கும் பொதுவாக விவாதம் வைததுக்கொள்வதில் எனக்கு ஆட்சேபணையில்லை. பேசுவதைப் பொதுவாக வைத்துக்கொள்ளலாம். நிறைவேற்றும் போது தனித்தனியாக நிறைவேற்றலாம்.

THIRU D. V. D'MONTE: There has been moratorium for tenants for the last five years from Fasli 1382 to Fasli 1386. Whether there is justification for this in the absence of any continuous adverse condition is anybody's guess. But this Act, I feel, has helped the litigant tenant to get relief. The tenant has taken away the landholders' share of earning without payment and the tenant does not discharge his obligation anticipating extension of moratorium time and again. So, I feel that tenants should pay the dues for the year during which there has been no adverse condition. After all, who are landowners? They are only small people, widows, retired persons who had invested their small earnings in the land. What is the protection for this class of people whose plight is pitiable, who have no means of redress to secure their income? The point I make is that it is only the litigant tenant who is benefited by this Act.

திரு. க. இராமமூர்த்தி: தலைவரவர்களே, இந்த இரண்டு மசோதாக்களைப் பொறுத்தவரையிலும், ஒரே ஒரு கருத்தை நான் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். நியாய வாரம் செலுத்துதல் ஆனாலும் சரி அல்லது வெளியேற்றப்படுவதினின்றும் பாதுகாத்தல் ஆனாலும் சரி, பூரணமாக யார் நேரிடையாக விவசாயம் செய்கிறார்களோ, யார் அந்த நிலத்திலே நேரிடையாகப் பயிர் செய்கிறார்களோ, அவர்களுக்கு நிலத்தைச் சொந்தமாக்குகின்ற முறைகளை நாம் காலம் கடத்திக்கொண்டே வருவதால் ஏற்படுகின்ற விளைவுகள்தான் இந்தச் சட்ட முன்வடிவுகள். இது போன்ற சட்ட முன்வடிவுகள் மூலம் காலத்தை நீட்டித்துக் கொண்டு போவதை விட மிக சீக்கிரமாக நேரடியாக விவசாயம் செய்கின்றவர்களுக்குத்தான் நிலம் சொந்தம் என்கின்ற வகையில் ஒரு சட்டம் நிச்சயம் இடம் பெற வேண்டும். விதவைகள், கணவனை இழந்தவர்கள், அங்கஹீனர்கள், இராணுவத்தைச்சேர்ந்தவர்கள் போன்றோருக்குச் சொந்தமான நிலங்களைப் பொறுத்து, அவற்றை எப்படி அரசாங்கம் எடுத்துக் கொள்வது அல்லது அவற்றுக்கு எப்படி எக்ஸம்சன் கொடுப்பது அல்லது மாற்று ஏற்பாடுகளைச் செய்வது போன்றவற்றுக்கு முதலில் ஏற்பாடுகள் செய்ய வேண்டும். இந்தச் சட்டத்தைப் பொறுத்த வரை, வேகமாக, உழுபவர்களுக்கு அல்லது நிலத்தில் நேரடியாகப் பயிரிடுபவர்களுக்குத்தான் நிலம் சொந்தம் என்கிற வழிவகை உடனே செய்ய வேண்டும். இந்தச் சட்டத்தைக் காலம் கடத்திக் கொண்டே போகிற போக்கை உடனே கைவிட்டுவிட்டு, மாண்புமிகு

1978 செப்டம்பர் 15] [திரு க. இராமமூர்த்தி]

அமைச்சர் அவர்கள் உடனடியாக கொண்டுவர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். கொள்கையளவில் ஏற்றுக்கொண்ட ஒன்றைக் காலக் கிரமத்தில் கடத்திக் கொண்டே போகிறபோக்கு இன்றையதினம் இருக்கிறது என்பதை நான் சொல்லிக் கொண்டு, இதற்கு மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் உடனடியாகப் பரிகாரம் காண . முயற்சிக்க வேண்டுமென்று கூறி, என் உரையை முடிக்கிறேன்.

திரு. ஆற்காடு நா. வீராசாமி : தலைவர் அவர்களே, வருவாய்த் துறை அமைச்சர் அவர்களால் இங்கே அறிமுகப் படுத்தப்பட்டிருக்கின்ற சட்ட முன்வடிவுகள் மீது ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். குத்தகைதாரர்கள் நியாய வாரம் செலுத்துதல் சட்டமாக இருந்தாலும் சரி அல்லது குத்தகைதாரர்கள் வெளியேற்றப்படுவதினின்றும் பாதுகாத்தல் சட்டமானாலும் சரி, ஒன்றை மட்டும் உணர முடிகிறது. குறிப்பாக நமது வருவாய்த் துறை அமைச்சர் அவர்கள் சார்ந்திருக்கின்ற தஞ்சை மாவட்டத்தில் தான் இப்படிப்பட்ட பிரச்சினைகள் அதிகம், குத்தகைதாரர்கள் தங்களுடைய கோரிக்கையை நீண்ட காலமாக வலியுறுத்தி வருகின்றார்கள். நிலச்சுவாந்தார்கள் தங்களுடைய உரிமை பறி போகக் கூடாது என்பதற்காக வாதாடுகிறார்கள். திரும்பத் திரும்ப நீதிமன்றத்திற்குச் செல்வதோடு நிலச்சொந்தக்காரர்களுக்கும் பயிரிடுகின்றவர்களுக்கும் மத்தியில் இது ஒரு தொடர் கதையாக இருக்கிற காரணத்தால்தான், நாம் இப்படிப்பட்ட சட்டங்களைக் கொண்டு வருவதன் மூலம் பிரச்சினைகளை ஒத்திப்போட்டுக் கொண்டே போகிறோம். இதற்கொரு நிரந்தரப்பரிகாரம் காண முடியவில்லை. மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. இராமமூர்த்தி மிக அழகாகச் சுட்டிக் காட்டினார். தமிழகத்தைப் பொறுத்தவரை, உழுபவனுக்கு நிலம் சொந்தம் என்ற கொள்கை ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்ட ஒன்றாகி விட்டது. இந்தக் கொள்கையில் ஆளும் கட்சிக்கு எந்தவிதக் கருத்து வேறுபாடும் இல்லை என்று நான் நினைக்கின்றேன். இந்தக் குத்தகைதாரர்கள் 5 ஆண்டு அல்லது 10 ஆண்டுக் காலம் உழுகிறார்கள். நடைமுறையில் பார்க்கின்ற போது கிராமங்களிலே இருக்கும் பதிவேடுகளில் நிலச்சொந்தக்காரர்கள் இவர்கள் தான் என்று எழுதி வைத்துக் கொள்வதில்லை. குத்தகைதாரர்களை ஏமாற்றுகிறார்கள். குத்தகைகாரர்கள் அடிமைகளைப்போல் இருந்துகொண்டிருக்கிறார்கள்.

(பிற்பகல் 12.50)

பெரிய நிலச்சுவாந்தார்களை எதிர்த்துப் போராடக் கூடிய சக்தி இந்தக் குத்தகைதாரர்களுக்குக் கிடையாது. எனவே இப்படிப்பட்ட சூழ்நிலையில் இந்தப் பிரச்சினைகளையெல்லாம் ஒத்திப்

போட்டுக் கொண்டிருப்பதைவிட, நீதிமன்றங்களுக்கு அவர்கள் சென்று வாதாடிக் கொண்டிருப்பதைவிட, அரசாங்கம் தெளிவாக உழைப்பவனுக்கு நிலம் சொந்தம் என்ற கொள்கையை ஏற்றுக்கொண்டு, அவர்கள் குத்தகைதாரர்களாக இருந்தால் இத்தனை ஆண்டுக் காலத்திற்குப் பிறகு இந்த நிலத்தை அவர்களுக்குச் சொந்தமாக்கி விடுகிறோம் என்று அறிவிக்க முன் வர வேண்டும். ஏற்கெனவே நிலத்தினுடைய கிரயம் இவ்வளவு என்று ஒப்புக்கொண்டு தொடர்ந்து உழுது பயிரிடுபவர்களுக்கு அந்த நிலத்தை உரிமையாக்குகிற வகையிலே சட்டம் இயற்றப் பட்டிருக்கிறது. இப்போது நான் கேட்பதெல்லாம் அவர்களுக்கு ஒரு பத்தாண்டுக் காலம், ஐந்தாண்டுக் காலம் அவகாசம் கொடுத்து, அவர்களுக்குப் பாதுகாப்புக் கொடுக்க வேண்டும். இப்போதே நிலச் சொந்தக்காரர்களுக்கும், குத்தகைதாரர்களுக்கும் ஒரு 'மியூட்சுவல் அண்டர்ஸ்டாண்டிங்' இருந்து வருகிறது. எனவே குத்தகைதாரர்களை மேலும் துன்புறுத்தாத வகையில் இந்த நிலைமைக்குப் பரிகாரம் காணும் முறையில் உழைப்பவனுக்கே நிலம் சொந்தமாக்கப்பட வேண்டும் என்ற கொள்கை தீவிரமாக அமுல்படுத்தப்பட வேண்டும் என்று கூறிக்கொண்டு, இந்தச் சட்டத்தை முழுமனதோடு ஆதரிக்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம்: மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, இங்கே கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிற சட்ட முன்வடிவின் மீது மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் திரு. வீராசாமி அவர்களும், திரு. டி'மாண்டி அவர்களும், திரு. இராமமூர்த்தி அவர்களும், தங்கள் கருத்துக்களைக் கூறியிருக்கிறார்கள், உறுப்பினர்கள் மூவரும் இதை வரவேற்றிருக்கிறார்கள் என்பதற்காக நான் என் மகிழ்ச்சியைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

இந்தச் சட்டத்தை நுணுக்கமாகப் பார்த்தால், ஒன்று தெரியும். குத்தகை என்பது வேறு, நிலத்தைச் சொந்த மாக்குவது என்பது வேறு. நிலத்தைச் சொந்தமாக்குவது பற்றி இந்தச் சட்டத்திலே எதுவும் சொல்லப்படவில்லை என்பது மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் அனைவருக்கும் நன்றாகத் தெரியும். குத்தகைதாரர்கள், குத்தகை கட்டுவதை தள்ளிப் போட்டுக் கொண்டே வந்திருக்கிறார்கள். இப்படி உழுது பயிரிடுகிற ஏழை எளியவர்கள் எல்லாம் இவ்வாறு தள்ளிப் போட்டுக் கொண்டு வந்திருக்கிற குத்தகை அனைத்தையும் ஒரே நேரத்தில் கொடுக்க வேண்டுமென்றால் முடியாதவர்களாக இருக்கிறார்கள். இதற்கு ஒரு வழி கண்டாக வேண்டும், அன்றைக்கு இந்தச் சட்டத்தை நீடிக்காவிட்டால் என்ன நிலை ஏற்படும் என்பது எல்லோருக்கும் தெரியும். இதை நாம் ஒரு அவசரச் சட்டத்தின் மூலமாக நீட்டித்திருக்கிறோம் அவ்வாறு அவசரச் சட்டத்தின் மூலம் நீட்டிக்கவில்லை என்றால், இதற்குள்

ஆயிரக்கணக்கான வழக்குகள் நீதி மன்றத்திற்குப் போயிருக்கும். அது மட்டுமல்ல, நிலச்சொந்தக்காரர்கள் உழுது பயிரிடும் குத்தகைதாரர்களை நிலத்தை விட்டு வெளியேற்றுவதற்கான முயற்சியை மேற்கொண்டிருப்பார்கள். இந்த வகையில் நீதி மன்றத்திற்கு மட்டுமல்லாமல், காவல் துறைக்கும் பல பேர் சென்றிருப்பார்கள். அப்படிப்பட்ட நிலைமைகளிலிருந்து குத்தகை தாரர்களைப் பாதுகாப்பதற்கு இந்த முயற்சியை நாம் மேற் கொண்டிருக்கிறோம். இது மட்டுமல்ல-உழுது பயிரிடுகிற ஏழை எளிய விவசாயிகளுக்குப் பாதுகாப்புத் தரவும் வாழ்க்கையிலே முன்னேற்றம் காணவும் குத்தகை எவ்வளவு நிர்ணயிப்பது என்பது பற்றியும் அரசு தற்போது தீவிரமாக யோசித்துக் கொண்டிருக்கிறது.

மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் உழுது பயிர் செய் பவர்களுக்கு நியாயமான குத்தகை இருக்க வேண்டும் என்று சொல்கிறார்கள். இந்த அமைச்சரவையும் அதைத் தான் யோசித்துக் கொண்டிருக்கிறது. முடிவாக இதைப்பற்றி முடி வெடுத்து ஒரு சட்டமுன்வடிவாக குடியரசுத் தலைவரிடம் ஒப்புதல் வாங்கி, அது சட்டமாக இங்கே நிறைவேறுவதற்கு மிகுந்த காலம் தேவைப்படுகிறது என்ற காரணத்தால் தான் 15-1-1979 வரையிலும் இந்த அவசரச் சட்டத்தை நீட்டிக்கின்ற வகையிலே இதைச் சட்டமுன்வடிவாக இங்கே கொண்டு வந்திருக்கிறோம் என்று கூறி, இந்தச் சட்டமுன்வடிவை சட்டமாக்கித் தர வேண்டுமென்று கேட்டு முடிக்கிறேன்.

திரு, ஆற்காடு நா. வீராசாமி : அதைத்தான் நாங்களும் கூறுகிறோம். குத்தகை பாக்கி, குத்தகை பாக்கி என்று சொல்லிக்கொண்டு இதைத் தள்ளிப் போட்டுக் கொண்டே போவதால், எந்தப் பிரயோஜனமும் இல்லை. இன்னும் இரண் டாண்டுக் காலம் கழிந்தாலும், விவசாயிகள் இந்தக் குத்தகை பாக்கியைக் கட்டப் போவதில்லை. நான் சொல்லு வதெல்லாம் இப்படித் தள்ளிப் போட்டுக் கொண்டே போவதை விட, நிலங்களின் விலையை மதிப்பீடு செய்து அந்த நிலங்களை யெல்லாம் குத்தகைதாரர்களுக்கே சொந்தமாக்கி விட்டால், பிறகு வாடகை, குத்தகை பாக்கி என்றெல்லாம் எந்தப் பிரச்சினையும் எழாது. அப்படி ஒரு நடவடிக்கையை எடுத்திருந் தால், இப்போது இந்தச் சட்ட நீட்டிப்புக்கு அவசியமே ஏற்பட் டிருக்காது என்பதைத்தான் குறிப்பிட்டேன்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம் : இதைத்தான் நான் ஏற்கெனவே குறிப்பிட்டேன். இதிலே இரண்டு விஷயங்கள் அடங்கியிருக்கின்றன. ஒன்று உழுபவர்களையே நிலத்திற்குச் சொந்தக்காரர்களாக்குவது. அதை எப்படிச் செய்வது என்று

இப்பொழுது தீவிரமாக ஆலோசிக்க வேண்டியிருக்கிறது. மற்றொன்று, குத்தகை வராவிட்டால், அதற்கு என்ன வழி செய்வது? தற்போது 60:40 என்கிற நிலையில் குத்தகையைத் தள்ளி வைத்துக்கொண்டே இருக்கிறார்கள் என்பது உங்களுக்குத் தெரியும். முன்னாலே இருந்த அரசும் குத்தகையைச் தள்ளி வைத்திருக்கிறது என்பது உங்களுக்குத் தெரியும். அதற்குப் பிறகும்கூட குத்தகை பாக்கியை வசூல் செய்ய முடியவில்லை. அப்படி பாக்கியிருக்கிறதொகை பல்லாயிரக்கணக்கிலேஇருக்கிறது. இன்னும் சொல்லப் போனால், கோடிக் கணக்கிலே இருக்கிறது. இதை எண்ணிப்பார்க்கிற போது, எந்த வகையிலே இனி குத்தகையை நிர்ணயிப்பது என்று யோசித்து வருகிறோம். அதைப்பற்றிக் கூட இங்கே சிலர் குறிப்பிடுகிறபோது, அரசாங்கம் அதில் கவனமாக இருக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டார்கள். காரணம், நிலம் வைத்திருப்பவர்களில் சில பேர் ஊனமுற்றவர்களாக இருக்கிறார்கள். விதவைகள் இருக்கிறார்கள். 3 ஏக்கர், 4 ஏக்கர், 5 ஏக்கர் என்று குறைந்த அளவிலே நிலம் வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இவர்கள் எல்லாம் சொந்தமாகப் பயிர் செய்ய முடியாத காரணத்தால், தங்கள் நிலங்களைக் குத்தகைக்கு விட்டு விடுகிறார்கள். குத்தகை சரிவரக் கிடைக்காதகாரணத்தால், அவர்கள் எல்லாம் கஷ்டப்படுகிறார்கள் அவர்களுக்குப் பெண்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கெல்லாம் கல்யாணம் செய்ய முடியவில்லை. இப்படி பலவகையில சங்கடப் பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று பல பேரிடத்திலேயிருந்து மனுக்கள் அரசாங்கத்திற்கு வருகின்றன. அரசாங்கத்திலே இதையெல்லாம் யோசித்துக் கொண்டிருக்கிறோம். இப்போது இந்தச் சட்டமுன்வடிவையே கொண்டுவருவதற்குக் காரணம் உறுப்பினர்கள் என்ன சொல்லுகிறார்கள் என்பதைக் கேட்டறிவதற்காகத் தான். பேரவையிலே இருக்கிற உறுப்பினர்களும் இங்கு மேலவையிலே இருக்கிற உறுப்பினர்களும் இதைப்பற்றிச் சொல்லியிருக்கிற கருத்துக்களையெல்லாம் பரிசீலனை செய்வதற்கு இது ஒரு வழியாக இருக்க வேண்டும் என்று இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிறோம். இதைப்பற்றி நான் முதலிலே சொல்லவில்லை என்றாலும், எதிர்காலத்திலே இவைகளையெல்லாம் வைத்துக் கொண்டு அரசாங்கம் ஒரு நல்ல முடிவை எடுக்க இருக்கிறது என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர்: அவை முன் உள்ள பிரச்சினை:

''சட்டமன்றப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட தமிழ்நாடு 1978 ஆம் ஆண்டு பயிரிடும் குத்தகைதாரர்கள் (வெளியேற்றப் படுவதினின்றும் பாதுகாத்தல்) இரண்டாவது திருத்த சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்டமுன்வடிவு எண் 38/1978) ஆய்விற்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட வேண்டும்.''

தீர்மானம், அவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப் பட்டது.

சட்ட முன்வடிவு, பிரிவுவாரியாக, ஆய்விற்கு எடுத்துக் கொள்ளப் பட்டது.

பிரிவுகள் 2, 3 ஆகியவை அவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டன.

பிரிவு 1, சட்டமியற்றும் முறை, நெடுந்தலைப்பு ஆகியவை, அவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டன.

மாண்புமிகு திரு எஸ். டி. சோமசுந்தரம் : மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே,

''சட்டமன்றப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட தமிழ்நாடு 1978ஆம் ஆண்டு பயிரிடும் குத்தகைதாரர்கள் (வெளியேற்றப் படுவதினின்றும் பாதுகாத்தல்) இரண்டாவது திருத்த சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 38/1978) நிறைவேற்றப்படவேண்டும்.'

என்று முன்மொழிகிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : அவை முன் உள்ள பிரச்சினை:

''சட்டமன்றப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட தமிழ்நாடு 1978ஆம் ஆண்டு பயிரிடும் குத்தகைதாரர்கள் (வெளியேற்றப் படுவதினின்றும் பாதுகாத்தல்) இரண்டாவது திருத்த சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்டமுன்வடிவு எண் 38/1978) நிறைவேற்றப்படவேண்டும்.''

தீர்மானம், அவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப் பட்டது.

(5) தமிழ்நாடு 1978ஆம் ஆண்டு பயிரிடும் குத்தகைதாரர்கள் (நியாய-வாரம் செலுத்துதல்) திருத்த சட்ட முன்வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவை சட்டமுன்வடிவு எண் 37/1978).

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம் : மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே,

''சட்டமன்றப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட தமிழ்நாடு 1978 ஆம் ஆண்டு பயிரிடும் குத்தகைதாரர்கள் (நியாய வாரம் செலுத்துதல்) திருத்த சட்டமுன்வடிவு @(சட்டமன்றப் பேரவை சட்டமுன்வடிவு எண் 37/1978) ஆய்விற்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட வேண்டும்.''

என்று முன்மொழிகிறேன்.

@ 631-632ஆம் பக்கத்தில் இணைப்பு V ஆக அச்சிடப்பட்டுள்ளது.